



Til Line Ervolder, MB

Kære Line Ervolder

Tak for din henvendelse af d. 7. oktober 2020, hvor du stiller følgende spørgsmål til forvaltningen:

- 1) "Hvor mange private (ikke selvejende) bosteder har vi i Københavns kommune, som vi har driftsoverenskomst med, eller bare køber pladser af?"
- 2) I så fald, at disse går konkurs i forbindelse med regeringens (måske) nye lovgivning på området, om forbud mod profitdrevne organisationer, hvor mange pladser skal kommunen så finde til de berørte borgere?"
- 3) Og kan vi erstatte en til en uden at skulle oprette nye kommunalt drevne bosteder?"
- 4) Kan jeg få et ca. overslag over hvad omkostningerne for kommunen i så fald ville blive?"

Socialforvaltningens svar

Indledningsvist gør forvaltningen opmærksom på, at der ikke på nuværende tidspunkt er indgået en politisk aftale, hvorfor der heller ikke foreligger konkret lovforslag endnu. Konsekvenserne af en evt. politisk aftale og deraf følgende lovgivning kan derfor ikke vurderes konkret. Der skal derfor tages forbehold for konklusionerne i nedenstående.

I besvarelsen er der taget udgangspunkt i følgende forståelse af spørgsmålene:

Ad 1: Med bosteder har Socialforvaltningen afgrænset det til private midlertidige og længerevarende botilbud efter servicelovens §§ 107 og 108, private længevarende botilbud efter almenboliglovens § 105

20. oktober 2020

Sagsnummer
2020-0818482

Dokumentnummer
2020-0818482-5

Administrerende direktør
Direktionen
Rådhuset
1599 København V.

Telefon
33 17 33 17

www.kk.dk

samt private anbringelsessteder til børn og unge efter servicelovens § 66, stk. 1, nr. 6 (opholdssteder). Tilbud efter servicelovens §§ 109 og 110 (kvindekrisecentre og forsorgshjem) er ikke medtaget, dels da borgerne ikke er visiteret hertil, idet der er tale om selvvisiterede pladser, og dels da der for disse bestemmelser i kommuneøkonomiaftalen for 2020 blev aftalt, at regeringen og KL ville iværksætte et arbejde, der skal munde ud i forslag til, hvordan der sikres bedre sammenhæng mellem kvalitet i tilbuddene, takster og den øvrige hjælp til borgerne. Dette arbejde er endnu ikke afsluttet, men Socialforvaltningen forventer, at der vil blive indgået særskilt aftale om ændringer af styringen af dette område.

Besvarelsen omfatter ikke de selvejende tilbud, som Socialforvaltningen har driftsoverenskomst med. For de pladser, forvaltningen køber hos private leverandører, er det ikke muligt via tilgængelige systemer at frasortere, om en købt plads på et privat botilbud eller anbringelsessted er en selvejende institution og eventuelt har driftsoverenskomst med beliggenhedskommunen. Dette vil kræve en manuel gennemgang af alle købte pladser. Disse pladser indgår derfor i opgørelsen.

Det skal dertil nævnes, at der i dag er en del private tilbud, der er oprettet som fonde, hvor der ikke udtages profit, idet et eventuelt overskud forbliver i fonden og anvendes i overensstemmelse med fondens formål. Disse kan heller ikke frasorteres fra opgørelsen uden en manuel gennemgang af alle købte pladser og indgår derfor i opgørelsen.

Opsummerende er der derfor taget udgangspunkt i antallet af alle købte pladser hos private leverandører, som det vil være nødvendigt at finde eller etablere i kommunalt regi for at kunne tilbyde de berørte borgere en ny tilbudsplads.

Ad 2: Forvaltningen lægger i besvarelsen spørgers antagelse om, at alle private tilbud som udgangspunkt vil gå konkurs (eller vælge at lukke) som følge af ny lovgivning, til grund. Det skal dog bemærkes, at dette næppe er realistisk. Alene af den grund, at opgørelsen som nævnt også omfatter private tilbud, hvor der ikke udtages profit. Forvaltningen har dog ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at kvalificere opgørelsen på baggrund af konkrete antagelser, da der hverken foreligger politisk aftale eller lovforslag. Det vides f.eks. ikke, om muligheden for at udtage profit vil ophøre helt eller blive begrænset.

Ad 4: Overslaget over forvaltningens udgifter i tilfælde af, at alle private botilbud og anbringelsessteder går konkurs eller vælger at lukke, er beregnet med udgangspunkt i antallet af alle pladser, Socialforvaltningen har købt på private botilbud og anbringelsessteder, jf. ovenstående afgrænsning.

Ad 1. Hvor mange private (ikke selvejende) bosteder har vi Københavns kommune, som vi har driftsoverenskomst med, eller bare køber pladser af?

Socialforvaltningen køber aktuelt i alt 346 pladser hos private leverandører, inklusiv pladser på selvejende tilbud og anbringelsessteder med mulig driftsoverenskomst med beliggenhedskommunen. Pladserne fordeler sig således for køb hos private leverandører og skal ses som et maksimumsantal:

- Borgere med handicap: 180 botilbudspladser
- Borgere med sindslidelse og Udsatte Voksne: 115 botilbudspladser
- Udsatte børn og unge: 51 anbringelsespladser

Ad 2. I så fald, at disse går konkurs i forbindelse med regeringens (måske) nye lovgivning på området, om forbud mod profit-drevne organisationer, hvor mange pladser skal kommunen så finde til de berørte borgere?

Samlet køber Socialforvaltningen 346 pladser i private tilbud. Forvaltningen ville mangle dette antal, såfremt samtlige private tilbud lukker.

Det bemærkes, at der på ethvert givent tidspunkt er en vis tomgang i forvaltningens egne tilbud. Dette skyldes primært naturlig tomgang knyttet til ind- og udflytning, ligesom der er visitationsudfordringer til botilbud oprettet efter almenboliglovens § 105, idet f.eks. borgere på kontanthjælp ikke vil have råd til at bo i disse boliger. Der er dermed ikke tale om ledig kapacitet, der i udgangspunktet kan bringes i anvendelse, såfremt de private tilbud skulle lukke.

Ad 3: Og kan vi erstatte en til en uden at skulle oprette nye kommunalt drevne bosteder?

Det er vanskeligt at svare på, i hvilket omfang der vil være behov for at etablere nye kommunale tilbud, da det afhænger af, hvilke tilbud, der evt. vil gå konkurs eller vælge at lukke ved en evt. lovændring.

Samlet set er det dog forvaltningens vurdering, at det ikke vil være muligt at imødekomme pladsbehovet i tilfælde af omfattende konkurser eller lukninger uden etablering af betydelig, ny kapacitet i eget regi. Konkret vurderes det ikke muligt at finde 346 egnede pladser i regionalt regi eller på andre kommuners tilbud, og Socialforvaltningen eller kommunen vurderes ikke at have ubenyttede bygninger, der selv ved ombygning vil kunne leve op til kravene til de fysiske rammer, som borgernes behov fordrer.

Der er dog generelle vanskeligheder ved med kort varsel at skulle bygge nye tilbud – f.eks. skal botilbuddene godkendes af

Socialtilsynet, og især processen med at skaffe planlægnings- og anlægsbevillinger er tidskrævende.

Ad 4: Kan jeg få et ca. overslag over hvad omkostningerne for kommunen i så fald ville blive?

Det vurderes, at den gennemsnitlige etableringsomkostning for servicelovsboliger med ca. 20 pladser (inklusive køb af grund) på voksenområdet vil være på mellem 3,5 og 4 mio. kr. pr. plads.

På børneområdet er der ingen nyere konkret erfaring med etablering af nye døgninstitutioner, hvor der skal bygges helt nyt. En *forsigtig* vurdering er derfor, at etableringsomkostningerne er på niveau med voksenområdet. Omkostningerne vil fordele sig således:

- Borgere med handicap - etablering af 180 pladser: Mellem 630 mio. kr. og 720 mio. kr.
- Udsatte borgere og borgere med sindslidelse - etablering af 115 pladser: Mellem 402,5 mio. kr. og 460 mio. kr.
- Udsatte børn og unge - etablering af 51 pladser: Mellem 178,5 mio. kr. og 204 mio. kr.

Samlet skønnes omkostningen derfor til at være på mellem 1.211 mio. kr. og 1.384 mio. kr., såfremt alle private tilbud går konkurs eller vælger at lukke som følge af ny lovgivning.

Venlig hilsen



Mikkel Boje